

*Arzu
Hüseyin*

Qorxma

Qorxma, daha bir kimsəni sevmirəm,
İsidən yox fəsillərin qışında.
Qorxma, daha gücüm də yox gəzdirəm,
Başqasını üreyimin başında.

Qorxma, daha telefonum hey susur,
Gizlətmirəm zənglərimi birindən.
Qorxma, qəlbim həsrətinə uduzur,
Bağlanmiram adamlara dərindən.

Qorxma, indi soluxubdur bənizim,
Kim taniyar məni belə görəndə?
Qorxma, gülüm, gecə kimi səssizəm,
Gülüşümü itirmişəm dünəndə.

Qorxma, hələ bəriyədir yollarım,
Səfərimi uzaqlara salıram.
Qorxma, hələ sağalmayıb qollarım,
Özgəsini ağışuma almırıam.

Qorxma, gözüm açılmır ki, gün görəm,
Göz yaşımı şeirlərə sıxıram.
Bax beləcə hər gün biraz ölürməm,
Hər gün biraz həyatından çıxıram...

Sevməsən də, unutma

Yoxdur daha baxışında doğmaliq,
Xəyanətlər sildi səndə izimi.
Adam kimi sevgili də olmadıq,
Adam kimi nə olduq ki..,
düzdümü?

Unutdunmu qoxladıgün telləri?
Darıxdımı gözlərində uzaqlar?

Gelirsənsə, yarı yoldan dön geri,
Qollarımda bir gecəlik qonaq var!

Boğazımıdır dırəndikcə yalanlar,
Qabığımdan soyuluram, çıxıram.
Yastiğımda uyuyurlar ilanlar,
Yastiğımı baş qoymağə qorxuram.

Nə qalıbdı dünənindən əlində?
Xatirələr qan gölüdür, uzaq dur!
Bilirəm ki..,
bilirəm ki, sənin də
Yatağında elə həmin sazaqdır.

Mən vüsali gətirmirəm dilə də,
Demirəm ki, qaranlıqda çıraq var.
Qarşılaşsaq, ürəyimdə hələ də,
Üşüməyə ikimizə otaq var...

Bundan sonra alınmaz

İçkilərdə ovudursan qəlbini,
Duman-duman sıqaretdə itirsən.
Min bir dəfə qayıdırısan yanımı,
Min bir dəfə üz çevirib gedirsən.

Yollar daha əzbərləyib izini,
Telefonun zənglərimə qapalı.
Hələ məğrur aparırsan özünü,
Hələ səndə ürəyimin açarı.

Məktublarım giley dolu fikirlər,
Məktublarım ürəyimin qisası.
Aramızda məsafələr tikilər,
Xəbərimiz olmaz belə, qadası.

Heyrətimnən yixilmışan heçliyə,
Ümüdümün qanadı yox uçmağa.
Ürəyində küçə yoxdur keçməyə,
Ürəyinin qapısı yox açmağa.

Bizim üçün bitib daha kəlmələr,
Hisslərimiz min vüsalla ovunmaz.
Çox çalışdıq, bu qədəri bəs edər,
Bundan sonra alınmaz e, alınmaz.

Nikotin

Bütün əvvəllərin yolu sonadır,
Bitəcək həvəsi görüşlərinin.
Ayrılıq azacıq nikotin dadır,
Tərkibi qətrandır öpüslərinin.

Mən ki, ta əvvəldən ürəyi qırıq,
Axı nə biləsən, hardan biləsən?
Sən vüsal donunda gələn ayrılıq,
İndi həsrətinə nəfəs-nəfəsəm.

Yığıldı köksümə dərd yumaq-yumaq,
Əsən külək mənəm, yağan qar mənəm.
Axı necə olur həmişə, ancaq,
Bütün səbəblərə günahkar mənəm?

Qürurum ucuzmuş, vüqarın baha,
Böyük duyğuların ruhu kiçilib.
Qorxma, çıxmayaçam qarşına daha,
Qorxma, yolsuzluqda qapı açılıb...

Adımı dəli qoy, ya da sərsəri,
Min bir bəhanə tap qınağa, kinə.
Bütün kədərimin yolu sənədi,
Bütün qəzəbinin ünvani mənəm...

Daha əvvəlki tək gətirmirəm tab,
İndi ahlarıma mücrüdü sinəm.
Hayandan baxsan da, bəllidir cavab,
Bu eşqin uduzan tərəfi mənəm.

Darıxanların şeiri

Yaddaşının dərd yerində azarsan,
Həsrət olub gözlərində durulsam.
Bircə kəlmə gel görüşək, yazarsan,
Mənim üçün darıxmaqdən yorulsan.

Nəyə gərək vüqarına siğınmaq?
Bəlkə bir gün sıfırlayaq dünəni?
Uduzursan, uduzursan, ay Axmaq,
Qüruruna uduzursan sən məni.

Qayıtmaga nə ciğir, nə yol qalar,
Aylanda bu qaramat yuxundan.
Aramızda bir görüşlük üməd var,
Gəl darıxaq adam kimi yaxından.

Daha səbrim qaya deyil, sınama,
Düzəlmərəm bircə dəfə qırılsam.
Bir səbəb tap qayıtmaga yanımı,
Mənim üçün darıxmaqdən yorulsan.

Olmazları aşacayıq güman et,
Qurban olum təkliyinə sarılma.
Mənim üçün darıxmağa davam et,
Mənim üçün darıxmaqdən yorulma.